

3. Бочарников И. В. Зарубежный опыт противодействия коррупции [Электронный ресурс] / И. В. Бочарников. – Режим доступа: www.budgetrf.ru/Publications/

4. Бусол О. Ю. Національні антикорупційні стратегії та участь громадськості в протидії корупції в країнах Центральної та Східної Європи / О. Ю. Бусол // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. –Серія «Юриспруденція». – 2014. – № 6/3. – Т. 1. – С. 60–63.

5. Камлик М. І. Корупція в Україні / М. І. Камлик, Є. В. Невмержицький. – К. : Знання, КОО, 1998. – 179 с.

6. Кваша О. О. Корупція та організована злочинність: обґрунтування взаємозв'язку / О. О. Кваша // Правова держава : Щорічник наукових праць. – К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2010. – Вип. 21. – С. 335–342.

ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ІНТЕРПОЛУ В УКРАЇНІ

Мудряк Т. О.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права та кримінології
Університету державної фіскальної служби України
м. Ірпінь, Київська область, Україна*

Коломієць П. В.

*здобувач магістратури
Навчально-наукового інституту права
Університету державної фіскальної служби України
м. Ірпінь, Київська область, Україна*

Соціально-політичний статус України, а також її прагнення до досягнення європейських та світових стандартів у розбудові правової держави неможливе без удосконалення національного законодавства, приведення його до міжнародних стандартів, зокрема, в частині діяльності правоохоронних органів.

Слід наголосити, що з розвитком суспільства та інформаційних технологій, зростає і кількість злочинів, а також їх «якість». Тому державам та їхнім органам боротьби зі злочинністю потрібно покращувати свою діяльність, щоб боротися зі злочинами, а й мати змогу попереджати вчинення нових. Оскільки злочини вчиняються не лише всередині держав їхніми громадянами, а й за межами, важливим є функціонування органу, який буде діяти спільно на території окремих

країн. Таким органом є Міжнародна організація кримінальної поліції – Інтерпол. В Україні діє її відокремлений підрозділ – Національне Центральне Бюро Інтерполу в Україні.

В рамках даної теми варто зазначити, що над питаннями адміністративного статусу правоохоронних органів і, зокрема, Інтерполу в Україні працювало і працює багато вчених, серед яких: Бабич В.А., Бандурка О.М., Бельсон Я.М., Біленчук П.Д., Блищенко І.П., Бородін С.В., Волженкіна В.М., Виноградова О.І., Галенська Л.Н., Говійко Є.А., Зімін В.П., Ігнатенко Г.В., Карпец І.І., Карпов О.Н., Корнієнко М.О., Кудрявцев В.Н., Кузьмічов В.С., Культенко О.В., Леженіна О.І., Ляхов Є.Г., Меркушин В.В., Овчинський В.С., Панов В.П., Прокопенко Г.І., Пунь С.Т., Родіонов К.С., Самарін В.І., Смелік В.Б., Табалдієва В.Ш., Тимченко Л.Д. та інші [1, с. 191].

Відмітимо, що всупереч поширеній в суспільстві думці, Інтерпол не є окремим наддержавним поліцейським органом, який самостійно займається розслідуваннями найбільш небезпечних міжнародних злочинів, маючи в своєму штаті «армію» власних слідчих та спецназу. Тобто, співробітники Інтерполу не займаються, власне, слідчою та оперативною роботою в пошуках злочинців по всьому світі. По суті, головною функцією Інтерполу є створення та підтримка різноманітних баз даних, якими можуть користуватись правоохоронні органи країна-членів організації. Наприклад, це є бази даних фальшивомонетників, викрадених авто, викрадених витворів мистецтва і т.д. [2].

Ще однією проблемою діяльності Укрбюро Інтерполу, на думку О.В. Культенко є те, що Кримінальний процесуальний кодекс України не регулює відносини, які складаються в процесі виконання зобов'язань за міжнародними договорами про співпрацю та надання правової допомоги [3, с. 73]. Порядок відносин судів, прокурорів, слідчих і органів дізнання України з відповідними установами іноземних держав регламентований єдиною статтею 31 Кримінально-процесуального кодексу [4], якою встановлено, що цей порядок, а також порядок виконання взаємних доручень визначається законодавством України і міжнародними договорами України.

Узагальнення практики професійної діяльності працівників Укрбюро Інтерполу характеризується різноплановістю в межах застосування владних повноважень та реалізації міжнародного співробітництва. Функції співробітників даного органу, які здійснюють міжнародний розшук в комплексі кримінально-процесуальних, оперативно-розшукових та адміністративно-перевірочних заходів, спільно з компетентними органами держави-ініціатора розшуку належать до суб'єктів міжнародного права. Відтак, закономірним є потреба у відповідних корективах до нормативних документів у

визначенні статусу співробітників підрозділів УкрБюро Інтерполу, що виконують оперативно-розшукові функції [5, с. 87–88].

Зазначимо, що зростаючі транснаціональні зв'язки злочинних угруповань різних країн потребують найбільш плідної міжнародної співпраці правоохоронних органів. Діяльність УкрБюро Інтерполу важлива для України не лише з точки зору теперішнього часу, але і з точки зору перспектив розвитку. Якість роботи Бюро – один із найважливіших факторів міжнародного авторитету органів внутрішніх справ України [5, с. 88].

Отже, на основі вищезазначеного, можна зробити висновок щодо необхідності подальших наукових розробок в частині удосконалення нормативно-правової бази та механізму ефективної діяльності УкрБюро Інтерполу з метою протидії злочинності як всередині держави, так і на міжнародній арені.

Література:

1. Паніотов Є.К. Правовий статус Національного Центрального Бюро Інтерполу в структурі Національної поліції України. Адміністративне право і процес. 2018. № 6. С. 191 – 195.
2. Інтерпол: як працює Міжнародна організація кримінальної поліції? Українське право: веб-сайт. URL: https://ukrainepravo.com/scientific-thought/legal_analyst/interpol-yak-pratsyuye-mizhnarodna-organizatsiya-kryminalnoyi-polit-siyi (дата звернення 15.11.2020).
3. Культенко О.В. Інтерпол. Еволюція структури та діяльності: монографія. Кіровоград: РВВ КДПУ імені В. Винниченка, 2013. – 176 с.
4. Кримінально-процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В. Т. Маляренка, В. Г. Гончаренка. Київ: Юрисконсульт, КНТ, 2008. – 896 с.
5. Чуб І.М. Українське Бюро Інтерполу як інституція протидії транснаціональній злочинності: правовий аспект. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. 2016. № 5. С. 85–88.